

SXEDIO.437

19.6.1955: Η ΔΡΑΣΗ ΟΜΑΔΑΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΗΣ ΕΟΚΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΟΠΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΘΗΚΑΝ ΣΤΗ ΧΡΗΣΗ ΟΠΛΩΝ

Σαν κόπασε ο σάλος από τις εκρήξεις της 1ης Απριλίου **1955** ο Αρχηγός της ΕΟΚΑ έθεσε ως στόχο για την έναρξη μιας περιόδου δράσης τη **19η Ιουνίου 1955**.

Αυτή την περίοδο η ΕΟΚΑ είχε ενισχυθεί και από μια επίλεκτη ομάδα φοιτητών της Αθήνας που είχαν έλθει στην Κύπρο αφού εκπαιδεύθηκαν σε κάποιο βαθμό στην Αθήνα και την Κρήτη.

Οι φοιτητές αυτοί ήσαν οι Ρένος Κυριακίδης, Θάσος Σοφοκλέους, Πέτρος Στυλιανού, Νίκος Αγγελίδης, Κύπρος Παπαδόπουλος, Φώτης Παπαφώτης, Ανδρέας Νέστορος και Ανδρέας Λαμπριανίδης.

Οι φοιτητές αυτοί απεδείχθησαν πολύ χρήσιμοι στις κατοπινές επιχειρήσεις της ΕΟΚΑ κι' αυτό γιατί γνώριζαν τη χρήση των όπλων ή ήσαν εξοικιωμένοι στα όπλα, τα οποία δεν έβλεπαν για πρώτη φορά, σε σύγκριση με πολλούς από τους αντάρτες.

Αξίζει να αναφερθεί το πιο κάτω παράδειγμα: Ένας από τους μετέπειτα αντάρτες της ΕΟΚΑ, ο Πολύκαρπος Γιωρκάτζης, ενώ βρισκόταν κατά το **1956** στην περιοχή Καλοπαναγιώτη είχε πάρει μια μέρα από την οργάνωση ένα μεγάλο κουτί. Σαν το άνοιξε βρέθηκε μπροστά από ένα μεγάλο όπλο, πρωτοφανές για τα χρόνια: Μια αντιαρματική μπαζούκα.

Δεν είχε την ευκαιρία να την χρησιμοποιήσει ή να εκπαιδευθεί σ' αυτήν και να εξοικιωθεί μαζί της, παρά μόνο διάβασε με τα λίγα αγγλικά που γνώριζε τις σχετικές οδηγίες και την επομένη πήγε στη μάχη της Ξεραρκάκας, κοντά στον Καλοπαναγιώτη, με τη μπαζούκα στον ώμο και την χρησιμοποίησε για πρώτη φορά εναντίον αγγλικού στρατιωτικού οχήματος.

Όπως ήταν φυσικό δεν βρήκε καθόλου στόχο, αφού για πρώτη φορά χρησιμοποιούσε τέτοιο όπλο.

Αντίθετα οι φοιτητές που αποτελούσαν την

ηγεσία της ΕΦΕΚ και που είχαν αρχίσει εκπαίδευση πριν καλά, καλά εκδηλωθεί η ΕΟΚΑ, φθάνοντας στην Κύπρο γνώριζαν τη χρήση όπλων.

Αφηγήθηκε αργότερα ο Πέτρος Στυλιανού:

"Τα μαθήματα παρεδίδοντο είτε από τον Κύπριο Στρατηγό Παντελίδη και τον Κύπριο αξιωματικό του Ελληνικού Στρατού Μυριανθόπουλο και τον Έλληνα έφεδρο αξιωματικό Κοντόπουλο.

Η εξάσκηση στο πιστόλι, τη χειροβομβίδα, το ντουφέκι και το αυτόματο που με χίλιες δυο προφυλάξεις μεταφέραμε από το ένα σημείο της Αθήνας στο άλλο, κάτω από την άγρυπνη παρακολούθηση των πρακτόρων της Ιντέλιτζενς Σέρβις, ήταν ένας μεγάλος άθλος που πρέπει αδιαμφισβήτητα να καταταγεί στο ενεργητικό της ομάδας.

Και τούτο γιατί όχι μονάχα καμιά πληροφορία για τις διακινήσεις η Ιντέλιτζενς δεν είχε συγκεντρώσει, μα ούτε και για τις κινήσεις και τον καταρτισμό των ομάδων τα μέλη της δεν αντελήφθηκαν.

Οι ομάδες εξασκήθηκαν επίσης επιτοπίως στην Αγία Παρασκευή από τον Κοντόπουλο σε ασκήσεις παραλλαγής, στη ρίψη χειροβομβίδος και σε καθήκοντα σκοπιάς, ενώ η θεωρητική κατάρτιση στις μορφές, στα είδη και τους τρόπους της ναρκοθετήσεως ήταν εξαιρετική, πολύπλευρη και χρησιμότητα".

Αργότερα οι φοιτητές πήγαν στην Κρήτη για πρακτική εξάσκηση με έξοδα που είχαν αναλάβει η οικογένεια Μαντουβά και η Αρχιεπισκοπή Αθηνών.

Τη φροντίδα της εκπαίδευσης, που έγινε στον Ψηλορείτη, είχε ο Κύπριος γιατρός Ι. Ιωαννίδης. Η εκπαίδευση κράτησε δέκα μέρες και οι φοιτητές επέστρεψαν στην Αθήνα και από εκεί πήραν το δρόμο προς την Κύπρο και το αντάρτικο.